

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 20. De ratione casus adversos rectè sufferendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60533)

December.

Deus est lumen, & sine illo tenebræ: si ab illo recesseris, in tuis tenebris permanebis; si accesseris, non de tuo lucebis.
Augustin.

DIES XX.

De Ratione Casus Adversos rectè sufferendi.

I.

ADversa pati malum non est, cum, Servator noster asseveret, beatos esse, qui ea patiuntur; sed grande malum est, ea non bene pati. Non est malum, crucibus onerari, cum ad crucem porrandam Christus nos obliget; sed ingens malum est, cruce non patienter perferre. Cruces sunt thesaurus ille Evangelicus, sed thesaurus absconditus, quem pauci homines inveniunt; vel potius, quem totus mundus invenit; quis enim est, qui crucibus careat? sed eorum pauci fructum ex eis percipiunt; quod eorum precium ignorent. In cruce, inquit vir quidam Sanctus, invenitur salus, in cruce vita, in cruce protectio ab hostibus, in cruce infusio supernæ suavitatis, in cruce robur mentis, in cruce

*Imit. Christi
lib. 2, c. 12.*

cruce gaudium spiritus, in cruce summa virtutis, in cruce perfectio sanctitatis. Quales hæc divitiæ! sed quis est Christianorum, qui eas sibi utiles reddere velit? vel potius, quis est, qui eas in damnum suum non vertat? Crux est vita, & salus nostra, & nos nostrâ culpâ mortem, & interitum nostrum in ea invenimus. Illa nobis esse deberet consolationum origo; & nobis molestiarum! & murmurationum exadit occasio. Illa deberet esse robur, & gaudium nostrum, & in animi abjectionem nos conjicit. Illa est medium securum ad sanctitatem pertingendi; & nos ex ea depromimus peccandi ansam. Illa brevissima est ad cælum via; & nos in hac ad cælum via ad inferorum barathrum properandi viam invenimus.

II. Ut casus adversi emolumentum nobis faciant, oportet I. Eas patienti animo ferre. Si consideremus, unde eæ oriantur, & quò ducant, fieri potest, ut eas non patienter feramus? eæ veniunt à Deo. An mali quid obvenire nobis potest à Deo infinite bono? eæ nos ad cælum perducunt. An malum reputare possumus id, quod tantum nobis accersit boni? cur igitur res adversas molestè feramus? si æquo animo cruces nostras non portamus, inu-

December,

riles nobis erunt : nullum est rerum adversarum momentum , quod æternitatem felicem nobis mereri non possit ; sed per impatientiam omni eorum , quæ toleramus , merito excidimus , quanta jactura ! Quàm cæci sumus , si eâ non movemur ? si moleste , indignèque ærumnas nostras perferimus , graviores nobis evadent. Si crucem libenter portas , ea te portabit , neque crux tibi amplius erit. At si invitus eam portas ; imò solummodò trahis , onus tibi gravius reddis. Denique impatientia tua cruces tibi etiam funestas reddet , & occasionem meriti in peccati , & damnationis æternæ occasionem vertet ; atque ita criminis reus , & simul infelix eris. Invitum pati , est more damnatorum manum pati ; atque in hac vita inchoare infernum , in altera dein continuandum. Est imitari malum illum latronem , qui per crucem ad infernum descendit , latrone bono per crucem ad cælum assumpto.

III. Secundò pati oportet in Spiritu pœnitentiæ : cùm enim peccator sis , pœnitentiâ tibi opus est , ita , ut sine ea salutem consequi non possis : cùm etiam ignavus sis , vel pœnitentiæ agendæ animum non habeas , vel adedò cæcus , ut credas , te agere

gere eam posse, quin aliquid patiâre; *December.*
Deus imbecillitatis tuæ miseratione rat-
ctus adversa tibi immittit, pœnitentiæ
ansam tibi suppeditaturus. Plus non est
necessarium, quàm, ut ei te submittas;
hac enim ratione pœnitentiam ages, &
Deus contentus erit. Non tantùm pati
oportet in Spiritu pœnitentiæ; sed & in
Spiritu amantis, & grati animi. Et ve-
rò quantopere Deo non sumus obstricti,
quòd nos labore sublevet in nosmetipsos
animadvertendi; siquidem vel nimia
prudentiæ obtentu per ignavam conni-
ventiam nobis ipsis parceremus, vel ex
imprudenti fervore nos ipsos fortasse ob-
rueremus. Deus novit, quantum ferre
possimus; idcirco calamitates nostras è
delictorum, & virium nostrarum ratione
meritur. Quanta hæc Dei Bonitas,
quòd rationem habeat illius, quod ipsi-
met non persolvimus, & velit, ut ad-
versa, quæ in seipsis voluntaria non erant,
voluntaria nobis evadant per hoc, quòd
ijs lubenti animo nos subijciamus? quan-
tâ pœnâ digni non sumus, si pœnas fu-
gimus, quæ tantæ nobis sunt gratiæ?

*Confundere, quòd adedè abusus fueris tuis ca-
lamitatibus, & statue in posterum ex ijs emo-
lumentum capere.*

T 4

Quia

December.

Quia acceptus eras Deo, necesse fuit,
ut tentatio probaret te. *Tob. 12. 13.*

Quid ergo non misericorditer præsta-
tur à Deo hominibus; à quo etiam tribu-
latio beneficium est? nam res prospera est
donum consolantis; res autem adversa
donum est admonentis DEI. *Aug.*

DIES XXI.

Exemplum Christi Omnia
nobis facilia reddere potest.

I.

EXemplum, quod à Magnatum quodam,
aut à Rege præbetur, tanta in nos vi
pollet, ut maximas quasque difficultates
superemus: si id præbetur ab homine ma-
gnopere nobis charo, amor facit, ut dif-
ficultates non inveniamus: at si is hoc
nobis exemplo prælucet, solo erga nos
amore, eoque sincerissimo, tenerrimoque
impulsus, id imitari etiam volupe nobis
est. Talis amor solus est ille, quo Chri-
stus nos persecutus est; & quidem amor
generosissimus, qui eum impulit ad præ-
benda nobis exempla humilitatis, pa-
tientiae, paupertatis, mortificationis, &
obedientiae, quas nobis imitandas pro-
ponit